

† Ο ΕΦΕΣΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ.

Τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ (25) ἀπεβίωσε καὶ τῇ ἐπιούσῃ, δευτέρα, ἐκκεδέσθη, προϊσταμένου τῆς κηδείας τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ὁ γηραιὸς μητροπολίτης Ἐφέσου Ἀγαθάγγελος, μέλος τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου. Στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ ἀληθῆς, τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἀεὶ ἐν νῶ ἔχων καὶ ταύτας τελῶν, οὐ μόνον τῶ τε γένει καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ πολυτίμους παρέσχεν ἐκδουλεύσεις ὥστε μητροπολίτης Σβορνικίου, Δράμας, Ἐφέσου καὶ τοποτηρητῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου ἐν δυσχερεσί περιστάσεσι, οὐ μόνον τὴν φιλασθωπῖαν ἤσκησε πάντοτε καὶ πανταχοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς παιδείας ἀνεδείχθη ὑπέρμαχος. Ἐν τούτῳ ἀληθῶς διεκρίθη. Οὐ πρό πολλῶν ἐτῶν ἐξεδόθη ὑπ' αὐτοῦ στατιστικὴ τῆς ἀνά τὴν ἐπαρχίαν Ἐφέσου παιδεύσεως μετὰ μεγάλου καλλιτεχνικοῦ πίνακος, ἡ στατιστικὴ δὲ καὶ ὁ πίναξ φαινὰ εἶσι σημεῖα τῆς ἄκρας αὐτοῦ φιλομουσίας, δι' ἧς κατῳρθώσε ν' ἀναπτύξῃ καὶ προαγάγῃ τὴν παιδευσιν, νέα ἰδρυσάμενος παιδευτήρια καὶ τὰ ὑπάρχοντα σθηρίζων. Ἴδου παραδείγματα φιλομουσίας καὶ φιλοπροόδου ἀληθῶς ἀρχιερέως. Εὐλογοῦσι δὲ καὶ ἡμνοῦσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ πολυπληθεῖς ὑπότροφοι, ὧν οὐκ ὀλίγοι ἀξιοὶ τῆς προστάσιος τοῦ αἰοδίου ἱεράρχου ἑαυτοὺς ἀπέφηναν, ἐν τε τῇ θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης καὶ ἐν ἄλλοις παιδευτηρίοις.

Μικρὸν δὲ πρό τοῦ θανάτου, καίπερ ἀσθενῆς καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, ἔσπευσε συνοδεύσων τὴν Α. Θ. Π. τὸν ἴσα πατρί ἀγαπῶντα καὶ σέβοντα αὐτὸν εἰς τὸ παρθεναγωγεῖον τῆς ἐν Σταυροδρομείῳ ἑλληνικῆς κοινότητος καὶ νὰ παραμείνῃ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς τελετῆς.

Ἡ Ἐκκλησία ἐθρήνησε καὶ θρηνεῖ πιστὸν στρατιώτην, τὸ ἔθνος δοξάζει καὶ δοξάσει εὐεργέτην αὐτοῦ, θεοδόματους πράξαντα ἀρετᾶς, αἷς προδίδει δόξα ἐπήρατος. Ἡ μνήμη αὐτοῦ ἔσται αἰωνία !

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ὁ ΑΛΛΑΜΑΣ. — Ὁρισμὸς τῆς φύσεως αὐτοῦ διὰ τῶν πειραμάτων τοῦ Lavoisier, τοῦ H. Davy, καὶ τῶν κ. Dumas καὶ Stass. — Δοκιμαὶ πρὸς τεχνητὴν παρασκευὴν αὐτοῦ μέχρι τῶν τοῦ κ. Moissan. — ΧΡΟΝΙΚΑ. — Πειράματα πρὸς ὄρισμὸν τῆς ἀντιστάσεως τοῦ πάγου. — Μέτρσεις τοῦ ἡψους τῶν νεφῶν. — Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς εἰς τὸ ψῦχος ἀντιστάσεως τῶν ἀμπελών. — Ταχύτης τῆς διαδόσεως τοῦ ηλεκτρισμοῦ διὰ τοῦ ὕδατος. — Ἡ περὶ τῶν αἰσμάτων τῆς Ζακύνθου ἔκθεσις τοῦ κ. Κ. Μητροπούλου.

Συνεχίζοντες σήμερον τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ Ἐπιστημονικῇ ἡμῶν Ἐπιθεωρήσει γραφέντα περὶ τῶν πρώτων πρὸς προσδιορισμὸν τῆς φύσεως τοῦ ἀδάμαντος πειραμάτων, προβαίνομεν ἀμέσως εἰς τὴν ἀναγραφὴν τοῦ θεμελιώδους πειράματος τοῦ πατρὸς τῆς νεωτέρας χημείας Lavoisier, ὅστις ἀντιστρέψας ἐντὸς λεκάτης πλήρους ὑδραργύρου κώδωνα πλήρη ὀξυγόνου καὶ συγκεντρώσας ἐπὶ τεμαχίου ἀδάμαντος εὐρισκομένου ἐντὸς τοῦ κώδωνος τούτου τὰς ἠλιακὰς ἀκτῖνας, ἐπέφερε τὴν διὰ καύσεως ἐξαφάνισιν τοῦ ἀδάμαντος, συνέπεια τῆς ὁποίας ἦτο ἡ ἐν τῷ κώδωνι ἐμφάνισις τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, τῆς γνωστῆς ἐνώσεως τοῦ ἀνθρακος μετὰ τοῦ ὀξυγόνου, ἐξ οὗ ἀπεδείχθη ὅτι ὁ ἀδάμας εἶχε ν ὡς συστατικὸν αὐτοῦ τὸν ἀνθρακα.

Ὁ Humphrey Davy προσέβη ἔτι μᾶλλον, ἀποδείξας διὰ τῶν ἀναλόγων πρὸς τὸ ἀνωτέρω πειραμάτων αὐτοῦ ὅτι κατὰ τὴν καυσίν τοῦ ἀδάμαντος ἐντὸς τοῦ ὀξυγόνου παράγεται μόνον ἀνθρακικὸν ὀξύ, ἐξ οὗ συνεπέρανεν ὅτι ὁ ἀδάμας ἀποτελεῖται μόνον ἐξ ἀνθρακος.

Τὰ συμπεράσματα ταῦτα ἐπεδεδαιώθησαν μεταγενεστέρως (τῷ 1841) ὑπὸ τῶν κ. Dumas καὶ Stass κατὰ τὴν ἀξιόλογον αὐτῶν ἐργασίαν ἐπὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ἰσοδυνάμου τοῦ ἀνθρακος, ἀνεκαλύφθη δὲ ὑπ' αὐτῶν ὅτι ἡ ὑπολειπομένη κατὰ τὴν καυσίν τοῦ ἀδάμαντος τέφρα, ἧς τὸ βῆρος ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ $\frac{1}{500}$ μέχρις $\frac{1}{2000}$ τοῦ βῆρους τοῦ ἀδάμαντος, ἀποτελεῖται ἐξ ἀνοργάνων ὑλῶν ἀνθρακωδῶν εἰς αὐτὸν τὸν κρυσταλλικὸν ἀνθρακα καὶ μὴ χωριζομένων ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ διὰ μακροχρονίου βραδύου ἐντὸς τοῦ βασιλικοῦ ὕδατος.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς φύσεως τοῦ πολυτίμου τούτου σώματος. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς γενομένας μελέτας σχετικῶς πρὸς τὴν ἐν τῇ φύσει παρουσίαν τοῦ ἀδάμαντος, σημειούμεθα γενικῶς ὅτι αἱ γνωστὰι τοῦ σώματος τούτου ιδιότητες, ἰδίᾳ δὲ τὸ ἀπικτον καὶ τὸ ἀδιάλυτον τοῦ ἀνθρακος (διότι μόνον ἐν τῷ τετηγμένῳ σιδήρῳ διαλύεται, ὡς γνωστὸν, ποσότης τις ἀνθρακος λαμβανομένη μετὰ τὴν πῆξιν ἐκείνου εἰς πέταλα γραφίτου) παρεκάλυσαν μέχρις ἐσχάτων νὰ γνωσθῇ ὁ τρόπος τῆς μορφώσεως τοῦ ἀδάμαντος ἐν τῇ φύσει, ἀγνοεῖται δὲ εἰσέτι καὶ αὐτὴ ἡ ἐποχὴ καὶ ὁ τόπος τῆς τοιαύτης μορφώσεως, αἱ δὲ ἐν τοῖς χημείοις γενομένοι ἀπόπειραι πρὸς τεχνητὴν παραγωγὴν αὐτοῦ θεωροῦνται ἅπασαι σχεδὸν ἀποτυχοῦσαι, πλὴν τῆς ἐσχάτως, ὡς ἐν ἀρχῇ ἐρρήθη, γενομένης ὑπὸ τοῦ ἐξοχον καταλαβόντος θέσιν μετὰ τὰς ἐπὶ τοῦ φθορίου ἀνακαλύψεις αὐτοῦ τῷ 1886 μεταξὺ τῶν νεωτέρων χημικῶν κ. Henri Moissan, περὶ ὧν κατωτέρω ἔσται ἡμῖν ὁ λόγος.